Sverige Nyheter.

STOCKHOLM. I den kungliga propositionen till innevarande års riksdag rörande lag om äktenskaps ingående föreslås, att medlemmar af svenska kyrkan i riket, hvilka vilja med hvarandra ingå äktenskap, må få afsluta sitt äktenskap inför borgerlig myndighet eller med kyrklig vigsel i det fall, då såväl mannen som qvinnan inom kyrkan begått Herrens heliga nattvard eller af prest inom kyrkan åtnjutit konfirmationsundervisning och af denne funnits beredd att efter undergången konfirmation få tillträde till nattvarden. I öfriga fall skall, enligt den k. propositionen, äktenskapet i riket afslutas inför borgerlig myndighet.

— Den nyvalde Kristianstadsrepresentanten, hr Petrén, förnyar i motion i Andra kammaren det förut flera gånger väckta förslaget om upphäfvandet af konungens rätt att upphöja i adligt stånd, och söker genom en återblick öfver frågans historia visa, att uppfattningen af den med tiden undergått en bestämd förändring.

— Officiella amerikanska uppgifter rörande de summor, som under det förflutna året sändts från Förenta Staterna till Sverige i postanvisningar utvisa, att hela året 1907 voro antalet försändelser till Sverige 182,542, belöpande sig till 4,017,386 dollar, (öfver 15 mill. kr.) d. v. s. 329,444 doll, (närm. 1 1-4 mill. kr.) mera än under år 1906.

Från Sverige sändes till Amerika under år 1907 11,550 postanvisningar, belöpande sig till 532,271 doll.

— Enligt nu framlagd berättelse inkommo till patent- och registreringsverket under förlidet år 3,092 ansökningar om erhållande patent af hvilka 2,041 blefvo beviljade.

— Komitén för ordnandet af kyrkomusikkårens angelägenheter har nu officiellt aflemnat sitt färdiga betänkande. Klockarinstitutionens afskaffande tillstyrkes. Kantorn öfvertar de viktigaste klockarbestyren samt blir chef för kyrkobetjente. Organister och kantorer skola vara kyrkliga tjenstemän.

— Den största debetsedel, som liqviderats vid den nu afslutade första uppbördsstämman i Stockholm, inbetaldes af Grängesbergsbolaget och slöt på ej mindre än kr. 197,111.85. I andra rummet kom Stora Kopparbergs bergslags aktiebolag med en kronoskatt å 175,000 kr. och i tredje rummet Separator med 156,000 kr.

— Nordiska trävarubolagets fordringsegare voro i tisdags f. d. kallade till sammanträde å Hotel Rydberg för att behandla frågan om afveckling af bolagets affärer.

Som förut omtalats, är ställningen sådan, att aktiekapitalet, 7,300,000 kr., under alla förhållanden är till spillogifvet. Vidare torde innehafvare af fem och en half procentobligationerna, af hvilka återstå omkring fyra och en half million kr., komma att förlora 80 a 90 procent af det nominella värdet. Deremot beräknas, att innehafvarna af fyra och en half procentsobligationerna, sammanlagdt öfver fem millioner kr., få fullt, äfvensom prioriterade fordringsegare för öfver en och en half million kr.

Det kan således beräknas, att Nordiska trävarubolaget såsom affär kostat sammanlagdt nära 12,000,000 kr. Utom aktieegarne drabbas åtskilliga banker, hvilka inneha fem och en half procentsobligationerna, af betydande förluster.

— General Booths svärson, den bekante svensken E. D. Booth-Hellberg, ämnar inom den närmaste framtiden afgå från sin post som souschef för frälsningsarmén i Sverige.

Sedan några år tillbaka har hr Hellberg lidit af en bröstsjukdom, som tvingat honom att söka hvila.

Derför har han valt att söka sig ett annat verksamhetsfält. Detta blir nu som representant i Sverige för Englands största kolfirma.

Rr Hellberg ingick som ung student i midten af 1880-talet i frälsningsarmén. Hans uppträdande från arméns plattformer väckte ett visst uppseende, kryddade som de voro, med saftig humor och burna af en högre bilding än man der var van vid. Han avancerade också fort inom armén och bar snart titeln öfverste samt var kommendör Ouchterlonys privatsekreterare och torde ha haft stort inflytande på arméns utveckling i Sverige.

I början af 1890-talet gifte han sig med general Booths yngsta dotter och blef af svärfadern-generalen befordrad till chef för Sverige.

— En olycka af den mest rörande art inträffade i lördags f. d. i huset n:r 44 Rörstrandsgatan. Huset är, icke färdigt, och hisstrumman står ännu tom, då hissen icke blifvit insatt.

Qvällen i fråga hade en 40 års qvinna, gift med en arbetare i Hufvudsta och moder till fem minderåriga barn, hade varit uppe i en våning fem trappor upp, och i mörkret har hon gått fel. Intet skydd har funnits, der afgrunden öppnar sig, och så har hon störtat ned i djupet och försvunnit ända ned i källaren. Der påträffades hennes liflösa kropp af en hyresgäst, som kommit ned i källaren för att hämta ved.

Den döda är arbetarhustrun Augusta Sandborg — familjen, som består utom af mannen af fem små barn, har sedan jul innebott hos en familj i Hufvudsta i en villa Alöborg.

— I måndags f. d. afled den i vida kretsar inom hufvudstaden bekante konditorn Frans Mortimer Eugen Hellbacher, innehafvaren af konditoriet Hamngatan 8, i en ålder af 71 år.

Den aflidne var en bland stiftarne af och ordförande i Sveriges konditorförening, der han nedlagt mycket arbete. Han var medlem af borgarskapets 50 äldste. Sedan 40 år tillbaka frimurare, innehade han der ståe graden.

— F. d. öfverläkaren vid Sabbatsbergs sjukhus, med. dr. Frans Wilhelm Warfvinge har aflidit.

Dr. W. var född 1834 i Leksberg i Skaraborgs län. Efter att ha tjenstgjort såsom läkare och öfverläkare vid åtskilliga sjukhus i Stockholm utnämndes han 1879 till öfverläkare vid Sabbatsbergs sjukhus, en befattning som han fränträdde 1904. Under den långa tid, som dr. W. var chef för sjukhuset i fråga har han nedlagt största möjliga förtjenster om dess utveckling, och Sabbatsbergs sjukhus liksom hufvudstadens i öfrigt stå i stor skuld till den bortgångne framstående mannen.

— En i högsta grad ruskig händelse inträffade i måndags f. d. i huset nr 89 Vestmannagatan. En 40-årig qvinna kastade sig då från ett fönster i femte våningen ned i gatan och ådrog sig dervid så svåra skador, att hon en kort stund efteråt afled.

Fyra trappor upp i nämnda hus bodde en qvinna vid namn Selma Franciska Svenberg, född Hebbe. Hon försörjde sig med handarbeten och var särskildt skicklig i textning.

Det rum hon bebodde, tillhörde en lägenhet på tre rum och kök.

Qvinnan har sedan 1902 left skild från sin man, som på grund af att hon led af sinnessjukdom skilts från henne.

Hon tycktes emellertid på senaste tiden vara fullt frisk, och ingenting märkvärdigt hade kunnat märkas på henne.

Man antager, att det är kärleken till den fränskilde mannen, som nu drifvit henne till förtviflan, så att hon nu i ett anfall af sinnesförvirring begått den hemska handlingen.

Antagligen har hon gripits af ett anfall af sinnesförvirring. Hon har gått direkt ur sängen, klädd i blotta linnet, och så kastat sig ut genom fönstret ned i gatans stenläggning. När hon påträffades nere på gatan, var hon synnerligen svårt lemlästad.

Qvinnan var född i Karlskrona den 4 Oktober 1869. Hon efterlemnar flere släktingar i goda omständigheter.

GEFLEBORGS LÄN. I sin bostad vid Nygatan i Gefle anträffades i onsdags f. d. fotografen Carl Rudolph död i sin säng. Han hade förkortat lifvet genom att intaga cyankalium. Rudolph var född 1880 och ogift.

Orsaken till hans lifsleda torde vara att söka dels i ekonomiska svårigheter och dels i sjuklighet.

GÖTEBORGS LÄN. Det i söndags f. d. bergen öster om Uddevalla påträffade liket af en äldre mansperson har nu konstaterats vara 65-årige ogifte skomakaren Carl Edward Olsson, som under de senaste 25 åren varit bosatt invid Lysekil. Olson, som var något underlig till sinnes, lämnade för att begifva sig till sin i Lunden den 22 sistlidne December sitt hem invid Venersborg boende broder. Den 7 Januari har han varit synlig i trakten af Munkedal. Troligt är att han sedan gått vilse samt omkommit af köld och hunger.

— Tidningen Iduns stipendium på ett tusen kronor för förtjenstfull qvinnlig gerning, har i år tillfallit fröken Elfrida André, organist i Göteborgs domkyrka.

— I söndags f. d. på morgonen utbröt eld i Haneströmns tegelfabrik vid Lilla Edet. En arbetare, som var sysselsatt vid brännugnen, skulle med en jernstång rensa fyrhålen i ugnsbottnen, der ofta kolslagg brukar fastna. För att kunna hålla i stången som var så godt som rödglödgad, virade han en pappskifva omkring den. Pappskifvan fattade emellertid eld, som föll ned och krossade en fotogenlykta. Golfvet fattade dervid eld, och inom några ögonblick var allt ett enda eldhaf.

Det hela var förskradt i Skåne för 104,000 kr. Det brunnas värde anslås till 76,000 kr.

— I Härlandafängelset vid Göteborg, rannsakades härom dagen för stöld af fyra eller fem liter mjölk besättningskarlen Pér David Eklund. Eklund har förut undergått bestraffning för tre resor stöld och fyra gånger bortdömts till tvångsarbete. Han frigafs i Juni förra året och hade sedan arbete på ångbåtar intill jul. Mjölken tillgrep han ur en på Skeppsbrokajen stående mjölkflaska och tänkte genom försäljningen af den få pengar till nattlogis. Han misslyckades emellertid häri och anhölls. Mjölken värderades till 24 öre. Domen löd på 8 månaders straffarbete och 1 års vanfrejd.

— Handlanden A. Idström i Göteborg, har på egen begäran försatts i konkurs.

Hr Idström är peruansk konsul. Han grundade 1887 försäkringsagentur samt kommissionsaffär i maskinoljor. Vidare var han innehafvare af Svenska kopparfärgsfabriken Excelsior.

JEMTLANDS LÄN. Löjtnanten i belgiska Kongostatens tjenst Erik Gissler, son till f. handlanden E. Gissler i Hammarstrand, Ragunda, har aflidit i en ålder af något öfver 31 år.

Den sorgligt underrättelsen kom till föräldrahemmet genom ett bre ffrån belgiska utrikesdepartementet. I brefvet meddelas under uttryck af lifligt deltagande, att löjtnant G. aflidit i Kongo den 17 Jan., till följd af "någon sjukdom i blodet," som det heter, det vill med andra ord säga klimatfeber.

Löjtnant G. inträdde för två och ett halft år sedan i Kongostatens tjenst och hade nu icke mer än två månader qvar af sin tjenstetid. Han hade då haft planer på att göra ett besök hos föräldrarna, dock för att senare återvända till Kongo.

Utom föräldrarna sörja två systrar den bortgångne.

KRONOBERGS LÄN. Statens instruktör i husslöjd har till jordbruksdepartementet i dagarna inlemnat berättelse öfver förra årets verksamhet och dervid bland annat skildrat en nära utdöende hemslöjd i vara bygder på följande sätt:

Inom Markaryds församling i Småland har sedan nära uråldriga tider bedrifvits en omfattande hemslöjd i tillverkning af väfskedar. Uti hvarje familj från åbon till torparens och backstugusittarens har man idkat denna hemslöjd. Väfskedarnas tänder tillverkades af från Amerika importerade vassrör, som togos hem i stora partier, ja, ofta flera jernvägsvagnslaster på en gång. Sedan man fått ett parti skedar färdigt styrde husfadern färden ut öfver alla Sveriges byggder och äfven utom dess gränser, hvarunder de hemmavarande alltjemt sysslade med att göra flera skedar, som sändes till far, hvilken i gengäld hemskickade mycket pengar, så att alla redde sig bra.

Men den vinstbringande hemslöjden har förstörts af en fabrik inom församlingen, ty de maskinmessigt gjorda skedarna säljes billigare, så att det med handaslöjd är omöjligt vederväga en konkurrens, fastän de hemmagjorda skedarna ha många företräden och hålla minst dubbelt så länge som fabriksarbetet.

MALMÖHUS LÄN. F. d. sysslomannen vid en fattigvårdsinrättning i Landskrona, L. R. Holmquist, har för förskingring och förfalskning dömts till två och ett halft års straffarbete och ett års vanfrejd, samt att ersätta det förskingrade beloppet, kr. 3,498:54.

— En olyckshändelse, som kräfde två menniskolif, inträffade natten till i söndags f. d. på vägen mellan Lund och Dalby, knappt en half mil från staden, då landtbrukaren Tatis Person och åbosonen Karl Johanson från Bjellerup, som voro på återväg från ett betodlarmöte i Lund, omkommo genom att åkdonet välte i ett dike.

De båda åkande anträffades liggande under hästen och vagnen. Person hade fått vagnen så öfver sig, att han ej kunde komma loss utan qväfdes af vattnet i diket. Johanson hade fått så häftiga slag i hufvudet, att han aflidit.

Båda voro ogifta, Person 33 och Johanson 28 år gammal.

SKARABORGS LÄN. Den kammarorgel, vid hvilken Gunnar Wennerberg under sin lektorstid i Skara i början af 1860-talet komponerade sina Davids psalmer m. fl. kompositioner, finnes ännu i behåll och eges af en hans forne lärjunge, patron K. A. Jonson i Edsvärja.

Det synnerligen vackra instrumentet, som är bygdt af jakarandaträ och med tangenter af äkta elfenben, inköptes af skalden år 1861 i Stuttgart. Den värdefulla och väl bibehållna orgeln utmärker sig i främsta rummet för sin rena och mjuka ton. Mer än en musikälskande turist, som sommartiden besökt det naturskönа Edsvära, har begagnat sig af tillfället att på den minnesvärda orgeln spela någon af Gunnar Wennerbergs tonskapelser.

— Af hjernslag träffades vid tiotiden i måndags f. d. f. jernhandlaren E. J. Magnuson i Lidköping under det han var närvarande vid ett styrelsesammanträde i Lidköpings sparbank. Han afled kort derefter. Han var född 1832 och sörjes närmast af maka, född Falkengren.

— Tjenstflickorna Jenny Ulin, bördig från Ulricehamn, och Elin Rydin, tjugufem-årig och bördig från Sköfde landsförsamling, i tjenst på samma plats i Sköfde befunnos i onsdag f. d. ha aflidit af kolosförgiftning.

STOCKHOLMS LÄN. En spännande jagt öfver halfva Europa fick härom dagen sin afslutning i Vaxholm, då en 10-årig engelsk flicka, Leslie Gully och hennes fader, som flytt dit från London upphunnos af den efterföljande modern, en hennes svåger, en jurist och en detektiv.

Mr. Gully, som är son af Vicomt Selby, f. d. talmannen i engelska underhuset, har sedan någon tid lefvat skild från sin hustru i London. Flickan, som bodde hos modern, fick emellertid göra tillfälliga besök hos fadern, och det var vid ett dylikt, som fadern enleverade sin dotter.

Färden har nu gått öfver Holland, Tyskland, Danmark och Sverige. Förföljarne ha hela tiden följt dem i spåren, men ej lyckats upphinna dem förrän nu.

— En 35-årig arbetare från Hufvudsta, A. Magnuson, råkade i onsdags f. d. bli kullkörd af ett arbetsåkdon på landsvägen i närheten af Solna kyrka. Han fick en kraftig stöt af ena skalmen på åkdonet och upptogs sanslös från vägen. Fortast möjligt fördes han till Sabbatsbergs sjukhus, men var vid framkomsten redan död.

SÖDERMANLANDS LÄN. I dessa dagar inträffar 250-årsminnet af en af krigshistoriens märkligaste stordåd, svenska arméns tåg öfver Bälten den 5—11 Februari 1658.

Vid tanken på denna ärorika krigsbragd framträder helt naturligt för hvarje svensk och icke minst för dem som på ett eller annat sätt äro fästade vid Södermanland och dess minnen bilden af den man, Erik Dahlberg, som förmådde Carl X Gustaf att verkställa denna djerfva och storslagna marsch öfver de isbelagda Bälten, hvilken hade till följd freden i Roeskilde, den fördelaktigaste Sverige någonsin afslutat och som för långliga tider afgjorde nordens öde.

Efter det danska kriget blef D. 1660 adlad och utnämndes till öfverstelöjtnant vid Södermanlands regemente. Dermed blef Södermanland hans hembygd och fortfor att vara det till hans lifs slut. Han flyttade nu till Nyköping, der han bodde några år, utom tjensten sysselsatte med redigeringen af det stora Sveciaverket och samlingar till Karl X Gustafs historia.

Efter Nyköpings brand slog han sig 1666 ned i Vestra Vingåker på Skenäs gård, som han bytt sig till, och byggde der ett eget hem. Den 1 Januari detta år friade han till tullförvaltaren Drakenhjelms dotter. Drakenhjelm var en mycket förmögen man, som egde Ströppsta i Turinge, Stjernholm i Nyköpings och Halma i Ludgo socken i Södermanland samt Strömserum i Småland. Dahlberg följde sin fästmö och hennes föräldrar till Tröppsta och tillbragte der några lyckliga sommardagar, men order kom om uppbrott med södermanlänningarna till främmande land. Bröllopet blef derför påskyndadt och stod redan den 16 Augusti.

På Skenäs fick han tillbringa en lycklig tid med sin unga hustru och sina kära sysselsättningar med Sveciaverket. Lång blef dock icke vistelsen der, ty 1667 fick han det hedrande uppdraget att resa ut till kontinenten för att anskaffa skickliga koppärstickare till sina arbeten, hvilka skulle utgifvas på statens bekostnad, och året derpå flyttade familjen till Malmö, der D. blifvit kommendant och sedan bodde i sex år. Sedan hans fru aflidit på hösten 1680, förmådde han ej längre hafva sitt hem på Skenäs, der allt erinrade honom om den bortgångna utan flyttade samma höst till svärfaderns egendom Ströppsta i Turinge, som han hösten derpå, 1681 öfvertog.

Flere år före sin död, som inträffade den 16 Januari 1703, hade han vid Turinge kyrka redt sig ett praktfullt grafkor.

— Å egendomen Högtorp i Gryts socken i Södermanland utbröt i lördags f. d. eldsvåda.

Herrgården eges af ingeniör G. Mathiesen. Strax efter eldsvådans utbrott skyndade folk från de närbeläga gårdarna Jordanstorp, Jättna m. fl. till, men mangårdsbyggnaden stod då i full låga och var omöjlig att rädda.

Högtorp rymde en stor och synnerligen värdefull samling konstskatter af alla slag, ett galleri af nyare tavlor af svenska målare, familjeklenoder, som gått i arf till fru Mathiesen, hvars fädernegård Högtorp var.

Allt detta blef nu lågornas rof med undantag af två större och en mindre tafla samt något litet silfver, som man lyckades rädda.

Bland det innebrända var äfven en bronsstaty, "Fiskargossen" af Teodor Lundberg.

Förlusten af dessa skatter kan naturligtvis ingen brandförsäkringssumma täcka.

— Ransakningen med Elon Larson tog i torsdags f. d. sin början vid rådhusrätten i Eskilstuna.

Larson är född 1867. Sedan han genomgått sex klasser i läroverket och Filipstads bergsskola, anställdes han vid Hadebo och Hallstahammars bruk. Under åren 1891—93 vistades han i Worcester, Amerika. Sistnämnda år kom han till Eskilstuna, och tre år senare bildade han jemte andra Eskilstuna smidesfabriksaktiebolag, hvars aktiekapital nu är 350,000 kr. Aktiemajoriteten innehades af Larson. Bolaget hade gått bra och gifvit omkring 6,900 kr. i utdelning på Larsons aktier. I direktörslön hade han 10,000 kr. Lefnadskostnaderna hade uppgått till 10,000 kr. utom sista året, då de sprungit upp till 20,000 kr.

Förteckning på de origtiga vexlarna slöt på en summa af 870,000 kr., och ingen af dessa transaktioner hade införts i böckerna. Dessutom hade Larson belånat aktier i bolaget till ett nominellt värde af 150,000 kr., hvilka af den öfriga styrelsen lemnats i hans vård. Utom kapten Stauss är det i hufvudsak följande personer och firmor, som stå på de Elon Larsonska vexlarna:

A.-B. Gefle jernhandel, omkring 124,000 kr., E. Björklund, omkring 100,000 kr., Olson & Larsons eftr. i Gefle, omkring 70,000 kr., Hydén & Rundström, Linköping, omkring 108,000 kr., A.-B Cederlöf & Grundén, Stockholm, omkr. 60,000 kr.

Larson uppgaf vid förhöret inför rätten, att han kommit på ekonomiskt obestånd genom Ljungaffären. Dessförinnan hade han inga nämnvärda skulder utan i stället något hundratusen i tillgångar. Han vidhöll, att han fått en vinst i Monte Carlo på omkring 300,000 frans, men häraf hade han fått betala 117,000 i skatt.

De en och en half million kronor, som han af staten fått för vattenfallen vid Ljung, hade användts till inlösen af inteckningar, hvilka af friherinnan Mecklenburg belånats i Tyskland, utom 350,000 kr., som åtgått till provisioner och räntor, och 29,000 kronor, som hans kompanjon, direktören Rosin, öfvertagit. Till dato hade han för Ljung utgifvit omkring 700,000 kronor, hvaraf största delen utgjorts af räntor och lagfartskostnader. Hans inkomst af Ljung var obetydlig.

Direktör Larson påstod, att han handlat i god tro och delvis med de andra styrelseledamöternas vetskap.

UPSALA LÄN. Allas vår vän Westermark-Rosén har gästat Upsala. I brist på större folkträngsel — som han ju älskar å marknadsplatserna, ställde han sina steg till en auktion, som hölls vid Svartbäcksgatan. Här förälskade han sig i en hemmansegaresons från Ingstarbo, ö. Löfsta, plånbok, som satt synlig i egarens barnficka. Men W.-R. hade otur den gången, ity att plånbokens ena kant fastnade i hörnet af fickan, och det lilla motståndet varskodde den unge mannen, som hann se en arm ryckas undan och en mansperson försvinna. I manen igenkände landsbon Westermark-Rosén, hvilken han förut sett i Tierp, och anställde jemte några tillstädeskommande klappjagt efter den flyktande W.-R. Gatloppet gick Svartbäcksgatan fram mot torget. Härifrån vek W.-R. af Drottninggatan och in på ö. Ågatan, hvilken han fortsatte till Klostergatan. Här smet han in på en gård och tog sin tillflykt till ett — beqvämlighetsställe och läste innanför. Men den förföljande bondpojken var icke bortkommen. Han stängde dörren till beqvämlighetshuset på utsidan och så fick Westmark-Rosén "sitta inne" tills polis anlände och förde honom till poliskontoret.

W.-R. utkom i fjor efter utståndet tre års straffarbete för delaktighet i inbrottsstöld.

VESTERBOTTENS LÄN. En hemmansegare i Stensele, G. A. Granberg, har uppvaktat civilministern för att för denne redogöra för förhållandena i Västerbotten. G. har meddelat att nöden i Vesterbotten är stor, ehuru man på flere håll vill förneka det.

Det är värre nu än 1902, de norra trakternas stora hungerår. Då var befolkningen ej utsugen af föregående års felslagna skörd, då fanns det pengar att köpa för, och derför var det då möjligt att hålla nöden något så när på afstånd.

Nu har det emellertid varit svårår alltsedan 1902. Ett litet undantag bildar året 1906. Men så kom 1907 med sin olidliga väta och förstörde den lofvande skörden. Nu finnes ingen spannmål, inga pengar, ingen kredit. Folket, i genomsnitt sedt svälter.

Den hufvudsakligaste födan är kli eller fodermjöl, som fås för ett pris af kr. 18:75 pr 80 kg. I öfrigt använder man de halfutvecklade axen från korn och hafre, torkar dem och mal dem sedan och blandar "mjölet" med kliet. Mången plockar mossa och kakar derpå soppa. Har man råd att blanda några klikorn i spadet anses soppan mycket värdefull. Lite potatis här och hvar kan utfylla matsedeln någon gång. Kött och mjölk är det brist på, orsakad deraf, att man måst sälja sina kreatur för att få pengar, som behöfs till allt.

VESTERNORRLANDS LÄN. Förhör har i Sollefteå hållits med hustru Karolina Malmgren, gift med vagnsförmannen K. E. Malmgren der, för svår misshandel af sin 14-åriga dotter Annie.

Vid förhöret uppgaf flickan, att hon vid flera tillfällen blifvit svårt misshandlad af sin mor. En natt i somras blef hon under sömnen af modern tilldelad ett kniffhug i högra axeln, så att blodet flödade ymnigt. En tid derefter blef hon af modern bränd med en tändsticka i ansigtet, så att ögonhåren afsveddes.

I början af Januari deta år blef hon under den då rådande starka köldensent en afton utkastad från hemmet; ytterst dåligt klädd, som han var, blef hon svårt förkyld och kunde tagit allvarsam skada, om hon ej omhändertagits af barmhärtiga grannar. Den 10 Januari blef hon ånyo knifhuggen af modern, denna gång i hufvudet.

— Gästgifvaren A. Andersson i Björna öfverkördes i tisdags f. d. af uppgående persontåget mellan Björna och Gottne stationer och erhöll dervid så svåra skador, att han senare afled på lasarettet i Östervik, dit han med extratåg införts.

ÖSTERGÖTLANDS LÄN. Den största konkurs, som på flera år inträffat i Norrköping, är urarfvakonkursen efter aflidne grosshandlaren P. A. Rydelius, firma Kullin & Rydelius.

Tillgångarna belöpa sig till omkring 600,000 kr. och skulderna till omkring en million kronor. I sistnämnda summa ingå vexlar till ett belopp af f rundt tal 300,000 kr., derjämte åtskilliga vexlar, utställda af aktiebolaget Karl A. Malmberg & k:i och firman Aug. Karlson & Söner i Stordalen.

DÖDE: F. d. Spannmålshandlanden Oscar August Ramstedt i Stockholm, 71 år. — Enkefru Mathilda Salinda Stangenberg, f. Julin, i Stockholm, 82 år. — Fröken Clementine Hoffman i Stockholm, 76 år.—Enkefru Clara oVgel, f. Högelin, i Stockholm, 81 år — Fröken Ebba Edman i Stockholm, 85 år. — Verkmästaren Karl Johan Ridman i Stockholm, 48 år. — Godsegaren Adolf Leonard Hedenberg i Bällsta, Bromma församling, 69 år. — Underlöjtnanten, f. d. fanjunkaren vid Vermlands fältjägarekår Janne Högman i Stockholm, 68 år. — Kakelugnsmakaren Erik August Karlson i Stockholm, 55 år. — F. d. kommissionslandtmätaren L. J. Bjurling i Stockholm, 8 år. — Kamrer Oscar Anderson i Stockholm, 60 år. — Redaktören Hans Peterson i Sundbyberg, 59 år. — F. d. hemmansegaren Israel Larson i Klo, nära 95 år. — Godsegaren Carl Alfred Anderson i Johannesnäs i Dunker, Södermanland, 61 år. — F. d. sjökaptenen C. J. E. Törnström i Göteborg, 78 år. — F. d. föreståndaren för döfstumsskolan i Lund A. J. Flodin, 73 år. — Possessionaten Lars Gustaf Larson från Vestanås, Väse, 53 år. — Domkyrkoministern f. d. regementspastorn vid Vaxholms grenadjerer Adolf Nikolaus Andreas Randel Karlstad, 64 år. — Borgmästaren i Ulricehamn Carl Hallenquist, 54 år. — Skriftställaren Ernest Arendorff i Stockholm 33 år. — Adjunkten vid lärarinneseminariet i Falun fil. kand. Oscar Georg Palmlund, 63 år. — Hofrättskommissarien C. H. Hellberg i Jönköping, 70 år. — Fru Julia Smörling, f. Björkman, i Stockholm, 65 år. — Lärarinnan vid årsta skola i Brännkyrka Anna Elisabeth Holmgren i Solhem 32 år. — Postexpeditören vid Malmö postkontor John Löfberg, 25 år. — F. d. sjökaptenen Frans Gustaf Gutke i Sjuntorp, Upphärad, 67 år. — F. d. fanjunkaren vid Vestgöta regemente A. V. Settergren i Hjo, 75 år. — Väfskoleföreståndarinnan fröken Nina von Engeström i Örebro, 72 år.

Tåget öfver Bälterna.

Ett märkligt 250-års-minne.

Karl X Gustaf hade fördjupat sig långt in i Polen och stod i det krig, som han börjat med dess konung Johan Kasimir, invecklad i stora svårigheter. Ur dessa kom budskapet om Danmarks krigsförklaring på sommaren 1657 snarast som en räddning, då det beredde honom en hederlig utväg att lemna det polska väsendet åt sitt öde för att vända sig mot den närmare fienden.

Danmark hade vid flerfaldiga tillfällen passat på och fallit oss i ryggen, när våra svårigheter voro som störst. Men Danmark hade svårt missräknat sig i fråga om följderna af sitt anfall. Det trodde, att Karl Gustaf var så djupt invecklad i den polska striden, att han omöjligt kunde slita sig lös. Men skulle det vara någon mening med Danmarks angrepp, måste dess konung handla med ögonblicklig snabbhet, och dertill var han ur stånd genom sina oupphörliga strider med rikets mägtiga adel, som fullständigt undergräft hans egen magt.

Den, som i stället handlade med all den raska beslutsamhet, som ögonblicket kräfde, det var Karl Gustaf. Med ilande hast drog han sig ur Polen och genom det svenska Pommern in i Holstein, allt närmare till den danska sidan. I Pommern och Wismar hade det trettioåriga krigets lyckliga utgång förskaffat oss stödjepunkter, från hvilka det allena blef oss möjligt att med framgång anfalla Danmark.

Stormningen af fästningen Fredriksodde, den nuvarande Fredericia vid Lilla Bält, gjorde Karl Gustaf till herre öfver Jylland. Men på öarna trodde sig danskarna säkra bakom sina sund, och Karl Gustaf dröjde någon tid i ovisshet om hvad han borde företaga sig. Planen att gå öfver de frusna sunden i en årstid, då Danmark ej kunde hafva någon nytta af vare sig sin egen flotta eller den förbundna holländska, torde rätt tidigt hafva uppstått hos honom. Under vinterns lopp mognade den efter hand under ifliga öfvertalningar från den unge och rikt begåfvade Erik Dahlberg, som är att anse såsom dess egentliga upphofsman och åtnjöt konungens fulla förtroende. Men han motarbetades så mycket ifrigare af den gamle, erfarne fältherren Karl Gustaf Wrangel, hvars ord vägde så mycket tyngre på grund af de förtjenster han inlagt i de föregående krigen. För konungens beslutsamma krigarelynne låg det dock närmast till hands att följa Dahlbergs råd, i trots af eller kanske snarare på grund af vägstyckets öfverdådiga djerfhet. Dahlberg undersökte isen och gick i borgen för en lycklig utgång. Den 30 Januari 1658 började det stora företaget med öfvergången af det smala Lilla Bält mellan Jylland och Fyen.

Vågspelet lyckades, med förlust af ett par sqvadroner rytteri, som försvunno i djupet. Vid landstigningen på Fyen försökte de fullkomligt oförberedda danskarna ett svagt motstånd, som dock snart blef brutet. Men på Fyen kunde hären icke stanna, ty om isen gick upp var den innestängd såsom fågeln i bur. Vägen måste gå tillbaka eller framåt, men det förra hade varit att erkänna sig fullständigt besegrad. Konungen beslöt sig alltså för att fortsätta, och den 6 Februari gick han med sin här öfver det smala sundet kring ön Taasinge, söder om Fyen. Dagen derpå den 7 Februari, fortsatte han öfver det smala Langeland, och därefter utfördes den djerfvaste och farligaste delen af vågstycket, nemligen tåget öfver södra armen af Stora Bält, som med en bredd af 18 kilometer skiljer öarna Langeland och Laaland.

Härmed var den värsta delen af det farliga företaget undangjord, och derefter blef det en jemförelsevis lätt sak att taga sig fram öfver de små öarna, Laaland, Falster och Möen med mellanliggande sund till Själland. Den 12 Februari 1658 stod den svenska hären välbehållen vid Vordingborg på Själlands södra strand. Lyckan hade stått dem djerfvom bi, och ett af de öfverdådigaste vågspel i världshistorien hade blifvit krönt med fullständig framgång.

Men för det öfverrumplade och fullständigt värnlösa Danmark återstod ingenting annat än att ödmjukt bedja om fred och inleda de underhandlingar, hvilka efter fjorton dagar ledde till freden i Roeskilde och åt Sverige förvärfvade Skåne, Blekinge, Halland och Bohuslän, med en naturlig gräns vid de stora farvattnen i söder.

Hämorrhoider botade på 6 till 14 dagar.

PAZO OINTMENT är garanterad att bota hvarje fall af kliande, osynliga, blödande eller framträdande hämorrhoider på 6 till 14 dagar eller pängarna återlämnade. 50c.

Har ni gjort den där mannens bekantskap i societeten?

— Åh nej visst inte, bara i affärslifvet. Jag är gift med hans dotter.

Alabastine

THE ONLY Sanitary, Durable WALL COATING

Passande för alla rum, bleknar aldrig eller möglar, ej heller fuktar den eller faller från väggen. Kommer i torrt pulver. Tillsätt kallt vatten. Fästes på väggen med en 7 tums flat väggborste.

Köpendast i paketer, riktigt märkta ALABASTINE. Hvarje paket täcker från 300 till 400 kvadratfot vägg. Kostar 50c för hvit, 55c för färger — en hvar kan stryka det på.

Många vackra, mjuka sammetsshatteringar, äfvenså hvita.

Alabastine är fullkomligt sanitärt och genomgående vackert. FÖRSÖK DET NU! Säljes i järnhandels- och målare-butiker. I apotek och hos diverse handlare. Sänd 1c frimärke för profkort: Vinkar om dekoration, prof på vägg och takmönster och namn på närmaste handlare.

ALABASTINE CO.
Grand Rapids, Mich. New York City.

MÄNSKLIGHETENS SLUT.

Om man får tro en tysk lärd (dock bör man misstro de lärde i allmänhet och de tyska i synnerhet), skola öfverdrifterna i vår civilisation snart leda till att öka antalen af självmord till den grad, att mänskligheten skall komma därhän att göra slut på sig själf.

Man kan i själfva verket iakttaga, att man allt flitigare och flitigare tar lifvet af sig, än med, än utan anledning. Härom dagen omtalade en notis från utlandet, att en tysk eller kanske det var en fransk poliskonstapel osat ihjäl sig i sällskap med sin hustru och sina två barn, därför att han upptäckt att han hade astma. Nästan dagligen hör man att två älskande hängt eller dränkt sig, därför att deras familjer motsatt sig deras förening.

Denna sista själfmordsorsak är mycket vanlig. Om de älskande hade sundt förnuft, skulle de förstå, att döden inte är något bra medel att få tillbringa lifvet tillsammans. Men inte kan man begära sundt förnuft af älskande. Snarare kunde man då vänta sådant af dem, som hafva astma.

Vår tyske lärde — för att återkomma till honom — förklarar emellertid saken på så sätt, att sedan människan missbrukat sina krafter, blir hon mera mottaglig för sjukdomar och har inte kraft att uthärda dem. Det kommer då ett ögonblick, då våra uttröttade organ icke mer kunna utstå lidandena och då vi, för att undgå dem, taga vår tillflykt till döden.

Den tyske vetenskapsmannens metod förklarar dock näppeligen hvarför den astmatiske stackaren, hvilken saknade krafter att lefva, ändock hade kraft att ta lifvet af sin familj.

Godt skäl. En ung man stod tilltalad inför rätta för det han kysst ett fruntimmer.

— Jag ber tusen gånger om förlåtelse, ursäktade sig syndaren, vänd till sin unga åklagerska, men ni såg så vacker ut, att jag omöjligt kunde låta bli.

— Nå, frågade domaren, om han nu förklarar, att han ångrar sig, vill ni icke då förlåta honom?

Damen nickade bifall.

— Alltså ångrar ni ert förhastande? frågade domaren.

— Nej, svarar den unge mannen, ångrar mig gör jag inte.

—Då förlåter jag honom ändå, inföll fruntimret, och åtta dagar därefter lystes det för paret.

Han var nöjd med ett sätt.

En gammal man hade fallit i vattnet och var nära att drunkna, då en skomakare, som bodde i trakten, händelsevis fick se olyckan och drog upp den drunknande.

Sedan han lagt den räddade men skenbart liflöse gamle mannen på stranden, satte skomakaren sig bredvid honom under djupt funderande. En herre kom i det samma gående och frågade hvarför skomakaren inte gjorde något för att återvända gubben till lif.

— Jo, sir herrn, svarade skomakaren, det är sexton sätt man ska försöka, och jag sitter just och funderar hvilket är det första.

I det samma öppnade den halfdöde mannen ögonen och sade:

— Å en stor sup något af de där sätten?

— Ja, de ä då, sade räddaren.

— Bry er då inte om de andra femton.